

Jordens Gjødningsbehov.

Jordens Frugtbarhed, d. e. dens Evne til at frembringe store Avlinger af Kulturplanterne, er betinget af mange forskellige Forhold. Nogle af disse er af den Beskaffenhed, at vi ikke, eller dog kun i meget ringe Grad, kan forandre dem, saaledes de geografiske og klimatiske Forhold. Andre er i mer eller mindre Grad Gjenstand for Paavirkning og Forandring ved Dyrkning; dette er tildeels Tilfældet med Jordens fysiske Egenskaber, dens Indhold af lavere Organismer, der kan fremme de kemiske Omsætninger i Jorden og lette Planterne deres Optagelse af Næringsstofferne, og endelig, ikke mindst, med Jordens kemiske Sammensætning, særlig dens Indhold af det nødvendige Plantenæringsstof.

Det er denne kunstige Tilførsel af Plantenæringsstof til Jorden, som man betegner som *Gjødsling*, og de Stoffer, der bruges hertil, benævnes *Gjødningsstoffer*.

Spørgsmaalet om, hvorvidt og i hvor høj Grad en Jord trænger til Gjødsling, synes for en overfladisk Betragtning ganske naturligt at maatte finde Afgørelse ved Hjælp af den *kemiske Analyse*. Selv om man imidlertid ser bort fra, at det ikke gjælder en Analyse af Totalmængden af de i Jorden værende plantenærende Stoffer, men derimod den analytiske Bestemmelse af *den opløselige Del* af disse Stoffer, saa er dog i det hele taget de store Forhaabninger, man har næret til den kemiske Analyse paa dette Punkt, væsentlig blevet til lige saa store Skuffelser¹⁾.

Alene om Beskaffenheden af det Opløsningsmiddel, hvormed Jorden skal behandles for at faa udtrukket de for Planterne disponible Næringsstoffer, hersker der de mest modstridende Meninger, idet de stærkeste uorganiske Syrer endog i kogende Tilstand foreslaaes af nogle Agrikulturkemikere, fortyndede organiske Syrer

¹⁾ Se herom Sebelien: Bestemmelse af Jordens Frugtbarhed ved kemiske og fysiologiske Metoder i »Pharmacia», Kristiania 1906, hvor ogsaa den øvrige Literatur findes nævnt.